

ת"פ 33661/08/18 - מדינת ישראל נגד גהאד מוסא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33661-08-18 מדינת ישראל נ' מוסא
לפני כבוד השופט העמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רינת יצחקי

המאשימה

נגד

גהאד מוסא

ע"י ב"כ עו"ד ליאור אבידן

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

כללי:

1. המדינה מייחסת לנאשם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפני סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952.
2. בתגובתו לאישום מסר בא כוח הנאשם "אנו טוענים שהנאשם עוכב שלא כדין, ללא יסוד סביר לחשד, ועוד אנו טוענים לאכיפה בררנית כאשר המעסיקים לא הועמדו לדין כלל. אני מבקש לפסול את הודאת הנאשם מכוח כלל הפסלות הנגזרת. אין צורך בהוכחת הסטטוס של הנאשם ואנו מסכימים להגשת התע"צים.
3. נוכח הכפירה המשפטית נשמעה עדותו של השוטר שעיכב ותיחקר את הנאשם.
4. לאחר שהוסברו לו השלכות הדבר, בחר הנאשם שלא להעיד להגנתו. זאת לאחר שדחיתי את טענת בא כוח הנאשם כי אין להשיב לאשמה.

מהלך הדין:

5. מטעם התביעה העיד רס"מ אורן עטיה שציין כי הוא זוכר את האירוע בקווים כלליים. העד מסר כי הוא נהג ברכב משטרתי מסוג סוואנה והיה מפקד כוח מג"ב. לידו ישב לוחם נוסף, יתר הלוחמים ישבו בחלק האחורי של הרכב.

6. העד הוסיף כי כאשר חלפו ברח' בן יהודה בתל אביב ליד עסק שנקרא "השמן" - "...ראינו שהחשוד מגיש בגט לבן אדם, זה מקום לממכר מזון. כשהבחור זיהה אותנו הבחור יצא מהדלפק, דבר שעורר את חשדנו. באנו אליו ובדקנו מי הבחור ולא היה עליו תעודת זהות..."
7. אין מחלוקת בין הצדדים כי לאחר שהתבקש להציג תעודת זהות תושאל הנאשם בלא אזהרה ומבלי שהוסבר לו כי הוא זכאי להיוועץ בעורך דין על ידי העד. במהלך התשאול הודה הנאשם כי הוא שב"ח תושב שכם.
8. לשאלת בא כוח הנאשם מסר העד כי הוא מסתכל לצדדים גם כשהוא נוהג ברכב והוסיף "...אדם נותן בגט ופתאום יוצא מהעסק. זה לא דבר טבעי. הבן אדם זיהה אותי כשהגיש את הבגט ואז הוא יצא..." , " ...בן אדם שרואה משטרה ויוצא בפזיזות זה לא דבר נורמטיבי..."
9. העד מסר כי התנהגותו של הנאשם יכול ליצור חשד של פעולה בניגוד לחוק רישוי עסקים.
10. העד ציין כי לא נראה מוזר שאיש מלבדו לא מילא דוח פעולה באירוע הזה. בהמשך הוסיף " ...יכול להיות שזה שהיה לידי היה צריך לרשום דוח פעולה..."
11. הודעתו של מעסיקו של הנאשם במשטרה, אולג ביזאייב, הוגשה בהסכמה וסומנה ת/1. בהודעתו באזהרה מסר העד כי הכיר את הנאשם כתושב צפון הארץ שעבד בת"א בשנתיים עובר לאירוע. העד מסר כי הנאשם החל לעבוד אצלו לפני כחודשיים. לדבריו ביקש ממנו תעודת זהות אך הנאשם התחמק ולא הציג לו תעודת זהות. העד הודה כי לא דווח על הנאשם כעובד.
12. הנאשם בהודעתו (ת/2) אישר באופן חלקי את דברי מעסיקו. מהודעתו עולה כי הוא לא עבד בניגוד לדברי מעסיקו מספר שנים בת"א לפני שהועסק על ידו.

ההיבט המשפטי:

13. אין ספק כי נפלו פגמים ממשיים בטיפול המשטרה במקרה זה.
14. לא היה מקום לחקור את הנאשם בלא אזהרה ומבלי שהובהרה לו זכותו להיוועץ בעורך דין. מאחר והנאשם הודה במיוחס לו בתשאול בלתי חוקי, יש להניח שחש כבול לדברים שמסר ונאלץ להודות גם בחקירתו במשטרה.
15. חייבתי את הנאשם להשיב לאשמה כיוון שסברתי כי עליו להתייחס לטענה ששינה באופן פתאומי את התנהגותו כאשר הבחין בניידת משטרה.
16. סברתי גם כי עדות הנאשם להגנתו יכולה לבסס טענה של אכיפה בררנית.
17. מצאתי פגם של ממש באיזכור עברו של הנאשם בהודעה שנגבתה ממנו.

סיכום:

18. השאלה המרכזית שעליה יש צורך להשיב בתיק זה, הינה האם יש הצדקה להרשיע את הנאשם במיוחס לו נוכח הפגמים שצויינו לעיל.

19. בפסק דין יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (פורסם ב-04.05.06) נקבע כי אף אם השגת ראייה מסוימת הייתה כרוכה באי חוקיות זו או אחרת, אין הדבר לכשעצמו מביא בהכרח לפסילת הראייה שהושגה שלא כדין. לפי הדוקטרינה של הפסילה הפסיקתית, מסור לבית המשפט שיקול הדעת אם להורות על פסילתן של ראיות אשר הושגו שלא כדין, על מנת למנוע פגיעה מהותית בזכותו החוקתית של הנאשם להליך הוגן, שלא בהתאם לתנאי פסקת ההגבלה שבחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. הדוקטרינה קובעת נוסחת איזון גמישה אשר בוחנת, מצד אחד, אינטרסים וערכים ציבוריים שונים, בהם גילוי האמת, המלחמה בעבריינות, הגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי עבירה. מן הצד השני, נבחן הצורך בהגנה של זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הכללי. ראה ע"פ 28090-02-15 מדינת ישראל נ' ארז אדרי (פורסם בנבו ב-15.05.16).
20. בע"פ 28090-02-15 שצוטט לעיל נקבע "...אנו סבורים כי בחינת הפגמים, מחד, והראיות המפלילות, מאידך, (הן אלה שהושגו בזיקה ישירה לאותם פגמים והן אלה שהושגו בזיקה עקיפה להם), ראוי שתעשה כמכלול אחד שלם בהתחשב בכך כי מדובר ברצף אירועים הבנוי חוליות הכרוכות זו בזו ... לפגמים שנפלו בעיכובו של המשיב, ובעיקר, לפגמים שנפלו בתשאולו בשטח, יש בוודאי השפעה על יתר הראיות שכן העיכוב והתשאול מהווים רק חוליה אחת בשרשרת האירועים הכוללת ..."
21. נוכח הדברים שצינו לעיל יש מקום לפסול את הודאת הנאשם במיוחד לו בתשאול בשטח וכן בהודעתו במשטרה נוכח הזיקה הברורה בין השניים.
22. באשר לחשד הסביר, עד התביעה ציין כי החשד נבע משינוי פתאומי בהתנהגות הנאשם שהבחין ברכב המשטרה עזב את דוכן הכריכים ועבר למקום אחר. לפי תיאור זה מדובר בעילה חלשה מאד של חשד. מצאתי כי יש בכך בדוחק לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.
23. מאחר והנאשם לא העיד ובכך חיזק את ראיות התביעה, אני מחויב לבדוק אם יש באותו חשד ובאמירת הנאשם כי אין ברשותו תעודת זהות, להביא להרשעתו.
24. לאחר שבחנתי את הדברים, אני סבור כי התשובה לכך היא שלילית. במקרה זה הפגיעה בזכויותיו של הנאשם הייתה ממשית. הודאתו, כאמור, התקבלה בניגוד לחוק. החשד כלפי מעבדו לא נחקר כראוי וכן עברו הפלילי הוצג באופן לא ראוי (ת/2).
25. חשיבות השפעת המשפט החוקתי על המשפט הפלילי הודגש לאחרונה על ידי כב' השופט הנדל בע"פ 7644/17 יעקב גראד נ' מדינת ישראל (מיום 21.10.18). כב' השופט הנדל מציין " ... יש לשלב איפוא בין המשפט החוקתי לבין המשפט הפלילי. לאחרון 3 פנים : הדין המהותי, דיני הראיות וסדרי הדין. הראשון מגדיר את העבירה, השני את דרך ההוכחה והשלישי את דרך ניהול המשפט ...".
26. במקרה זה הפגיעות המצטברות בהליך ההגנה מצביעות על כך כי זכויותיו של הנאשם נפגעו הרבה מעבר למותר לפי פסקת ההגבלה שבחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
27. נוכח כל האמור לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי הפגיעות בהליך הפלילי ההגנה מצדיקות את זיכויו של הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ט, 18 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים